2025/2029

8.10.2025.

PREPORUKA KOMISIJE (EU) 2025/2029

od 30. rujna 2025.

o povećanju dostupnosti štedno-investicijskih računa s pojednostavnjenim i povoljnijim poreznim tretmanom

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 292.,

budući da:

(1) Građani EU-a imaju jednu od najviših stopa štednje u svijetu. Međutim, često ne koriste puni potencijal svoje štednje. To je posljedica kombinacije čimbenika, među ostalim nedovoljne financijske pismenosti, složenog postupka ulaganja, rascjepkanih tržišta financijskih usluga koja smanjuju tržišno natjecanje i ograničenosti ponude. Sve to građanima EU-a ograničava mogućnosti za ulaganje ušteđevine na načine koji bi im omogućili veći prinos i bogatstvo.

(2) Ulaganja na tržištima kapitala mogu poboljšati financijske ishode za građane EU-a. Stoga bi olakšavanje pristupa ulaganjima moglo povećati njihovu financijsku dobrobit.

(3) Mali ulagatelji i upravitelji imovine često radije ulažu nerazmjerno velik dio svojih portfelja na domaćim tržištima kapitala, zbog čimbenika kao što su razvoj tržišta, upoznatost sa situacijom, zajednički jezik, zajednička kultura i zemljopisna blizina. Poticanjem većeg sudjelovanja malih ulagatelja na tržištima kapitala stoga bi se mogli osigurati dodatni izvori ulaganja u korist gospodarstva EU-a.

(4) Iako su pojedinci slobodni ulagati prema svojim osobnim preferencijama, potrebama i odlukama te vlastitim tempom, veće sudjelovanje malih ulagatelja na tržištima kapitala moglo bi poduzećima iz EU-a pružiti više mogućnosti financiranja za rast, inovacije i otvaranje radnih mjesta. Povećanje baze ulagatelja u EU-u moglo bi pomoći i u financiranju strateških prioriteta EU-a, kao što su digitalna, zelena i socijalna tranzicija, te jačanju sigurnosti i obrane EU-a, ako mali ulagatelji odluče ulagati u te prioritete.

(5) Države članice imaju ključnu ulogu u postizanju ciljeva unije štednje i ulaganja, a svoju predanost poboljšanju pristupa građana tržištima kapitala izrazile su u izjavi Euroskupine iz travnja 2024. i u zaključcima Europskog vijeća iz ožujka 2025. Stoga se države članice potiče da provedu reforme za razvoj i jačanje domaćih tržišta kapitala, uključujući mjere za poticanje sudjelovanja malih ulagatelja. Poboljšanje financijske pismenosti, olakšavanje sudjelovanja malih ulagatelja i pružanje odgovarajućih poticaja pridonijet će postizanju tih ciljeva. Neke države članice već su ostvarile vrlo pozitivne rezultate u tom području.

(6) Ova Preporuka državama članicama nudi europski plan za štedno-investicijske račune, koji se temelji na postojećim najboljim primjerima iz prakse. U njoj se navode glavna obilježja koja bi štedno-investicijski računi trebali imati kako bi se maksimalno potaknulo njihovo korištenje i pridonijelo postizanju cilja većeg sudjelovanja malih ulagatelja na tržištima kapitala.

(7) Štedno-investicijske račune nude pružatelji financijskih usluga koji imaju odobrenje za rad, a ti računi pojedincima omogućuju da ulažu u financijske instrumente, kao što su dionice, obveznice i udjeli u subjektima za zajednička ulaganja. Često uključuju i porezne olakšice. Neke zemlje, među kojima su i neke države članice EU-a, uvele su štedno-investicijske račune kao odgovor na problem nedovoljnog sudjelovanja malih ulagatelja na tržištima kapitala. Uspješni okviri za štedno-investicijske račune dokazuju da, ako su pravilno osmišljeni, mogu tržišta kapitala učiniti privlačnijima i lakše dostupnima malim ulagateljima te im pomoći da učinkovitije povećaju svoje bogatstvo.

(8) Na temelju ispitivanja najboljih primjera iz prakse u području štedno-investicijskih računa, kako u EU-u tako i na međunarodnoj razini, utvrđena su glavna obilježja uspješnih štedno-investicijskih računa. Među tim su obilježjima prilagođenost korisnicima, tj. jednostavnost pristupa i korištenja, kao i fleksibilnost ulaganja i prodaje ulaganja te lakoća ispunjavanja poreznih obveza. Državama članicama preporučuje se da uvedu nacionalne okvire za štedno-investicijske račune s tim obilježjima.

(9) Razlike u bogatstvu i dohotku među stanovništvom utječu na sudjelovanje malih ulagatelja na tržištima kapitala. Okviri za štedno-investicijske račune trebali bi nastojati postići visoke stope sudjelovanja među svim dobnim skupinama, od mladih do starijih osoba, tj. omogućiti sudjelovanje svim građanima bez obzira na to mogu li ulagati male ili velike iznose.

(10) Štednja i ulaganje od rane dobi mogu pridonijeti održivom povećanju bogatstva, povećanju financijske pismenosti i poticanju kulture ulaganja. Države članice potiče se da utvrde okvir koji će potaknuti mlade na korištenje štedno-investicijskih računa, uz odgovarajuće zaštitne mjere.

(11) Financijski sektor EU-a ima ključnu ulogu kao primarni posrednik između malih ulagatelja i tržišta kapitala. Pružatelji financijskih usluga trebali bi iskoristiti mogućnosti koje nude štedno-investicijski računi za povećanje sudjelovanja malih ulagatelja te malim ulagateljima ponuditi najbolje moguće investicijske mogućnosti i usluge po konkurentnim i pravednim cijenama.

(12) Najbolji primjeri iz prakse pokazuju da su štedno-investicijski računi uspješni ako postoji snažna konkurencija među pružateljima financijskih usluga, što malim ulagateljima omogućuje pristup najpovoljnijim ponudama i najboljoj usluzi. Stoga bi velikom broju pružatelja financijskih usluga trebalo dopustiti da malim ulagateljima nude štedno-investicijske račune, pod uvjetom da imaju odobrenje za usluge koje namjeravaju pružati, kao što su zaprimanje i prijenos naloga, izvršavanje naloga te pohrana i administriranje financijskih instrumenata, investicijsko savjetovanje i upravljanje portfeljem. Općenito, mogući troškovi i naknade povezani sa štedno-investicijskim računima trebali bi biti transparentni i malim ulagateljima lako razumljivi i usporedivi.

(13) Rascjepkana tržišta i protekcionističko ponašanje štetni su za male ulagatelje i razvoj tržišta kapitala u EU-u. Olakšavanjem prekograničnog pružanja štedno-investicijskih računa može se povećati tržišno natjecanje među pružateljima i potaknuti inovacije, stvarajući više prilika za male ulagatelje da najbolje iskoriste mogućnosti ulaganja, kao što pokazuju uspješni okviri za štedno-investicijske račune u EU-u. Prema postojećim pravilima, pružateljima financijskih usluga koji imaju odobrenje za rad u jednoj državi članici ne smiju se postavljati dodatne prepreke ulasku na tržište drugih država članica u svrhu pružanja financijskih usluga, u skladu s načelima slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga. Stoga bi države članice pri provedbi ove Preporuke trebale osigurati da se uspostavom okvira za štedno-investicijske račune ne stvore prepreke slobodnom kretanju kapitala, prekograničnom pružanju financijskih usluga ili slobodi poslovnog nastana u EU-u. Države članice stoga bi trebale dopustiti da štedno-investicijske račune nude pružatelji financijskih usluga koji imaju odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici.

(14) Naknade i administrativni postupci povezani s prijenosom imovine s jednog štedno-investicijskog računa na drugi ili promjenom pružatelja štedno-investicijskog računa također mogu ometati tržišno natjecanje. Stoga se državama članicama preporučuje da osiguraju da postupak prijenosa računa i imovine bude jednostavan i da se za njega naplaćuju minimalne naknade. Slično tome, prijenos portfelja između pružatelja usluga mogao bi se s poreznog stajališta smatrati oporezivim događajem (npr. ako se prijenos između pružatelja organizira tako da se portfelj prvo proda, a potom otkupi od novog pružatelja) koji stoga podliježe plaćanju poreza. To može smanjiti prenosivost štedno-investicijskih računa između pružatelja usluga. Stoga se državama članicama preporučuje da osiguraju da prijenos portfelja malog ulagatelja između pružatelja na domaćem ili prekograničnom tržištu ne stvara oporezivi događaj za porez na dohodak niti dovodi u pitanje postojeće porezne olakšice, među ostalim ni ako prijenos uključuje prodaju imovine i prijenos prihoda od prodaje na novog pružatelja, te da se nastavi isti porezni tretman imovine na računu. Time se ne dovode u pitanje bilateralni porezni sporazumi ni prava država članica na oporezivanje u slučaju promjene porezne rezidentnosti malog ulagatelja.

(15) Države članice uz to se potiče na suradnju kako bi se izbjegao rizik od dvostrukog oporezivanja povezan s posjedovanjem štedno-investicijskog računa ako mali ulagatelj promijeni poreznu rezidentnost u EU-u te da osiguraju da porezni tretman ne odvraća građane od ostvarivanja svojeg prava na slobodu kretanja.

(16) Diversifikacija portfelja ulagatelja ključna je za smanjenje rizika, a može se postići osiguravanjem širokog pristupa raznim mogućnostima ulaganja. Stoga bi građani EU-a kad ulažu putem štedno-investicijskog računa trebali imati pristup širokom spektru financijskih instrumenata, uključujući barem dionice i obveznice te udjele ili dionice subjekata za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS; uključujući fondove čijim se udjelima trguje na burzi), i to od najrazličitijih izdavatelja, kako bi se osigurao pristup jednostavnim financijskim proizvodima. Drugi financijski instrumenti, kao što su udjeli ili dionice europskih fondova za dugoročna ulaganja (ELTIF) i alternativnih investicijskih fondova za male ulagatelje (AIF; ako država članica dopušta da se alternativni investicijski fondovi nude malim ulagateljima), također bi se mogli držati na štedno-investicijskom računu. Dostupnost takvih instrumenata mogla bi malim ulagateljima omogućiti da diversificiraju svoje portfelje i pridonesu financiranju važnih infrastrukturnih projekata, kao i financiranju poduzeća koja nisu uvrštena na burzu, uključujući *start-up* poduzeća, *scale-up* poduzeća i MSP-ove. Pružatelji financijskih usluga trebali bi ponudu raspoložive imovine za ulaganje proširiti tako da ne obuhvaća samo financijsku imovinu izdanu u državi članici u skladu s čijim se zakonima nudi štedno-investicijski račun. Mali ulagatelji trebali bi imati priliku diversificirati svoja ulaganja prema kategorijama imovine i zemljopisnim područjima.

(17) Pružatelji financijskih usluga trebali bi malim ulagateljima također pružiti mogućnosti da svoja ulaganja usmjere na gospodarstvo EU-a te pridonesu strateškim prioritetima EU-a, uključujući digitalnu, zelenu i socijalnu tranziciju, i jačanju sigurnosti i obrane EU-a.

(18) Jedan je od glavnih ciljeva štedno-investicijskih računa pomoći malim ulagateljima, uključujući građane koji dosad nisu ulagali na tržištima kapitala, da diversificiraju svoje portfelje i razborito i održivo povećaju svoje bogatstvo ulaganjem na tržištima kapitala. To se najbolje može postići ulaganjem prvenstveno u jednostavne financijske instrumente, koji male ulagatelje ne izlažu rizicima koje je teško razumjeti i ne čine ulaganja u realno gospodarstvo. Stoga imovina za ulaganje u okviru štedno-investicijskih računa ne bi trebala uključivati određenu visokorizičnu ili složenu imovinu bez referentne imovine ili čija se referentna imovina sama po sebi smatra visokorizičnom ili složenom. Takva imovina uključuje visokorizične ili složene financijske instrumente kao što su neke izvedenice, kao i kriptoimovinu osim one koja se smatra financijskim instrumentom koji se može držati na štedno-investicijskom računu (tj. tokenizirana verzija tih financijskih instrumenata).

(19) Kako je navedeno u Komunikaciji Komisije o Strategiji financijske pismenosti za EU, objavljenoj uz ovu Preporuku, ulagatelji imaju različite razine financijske pismenosti i stručnosti te različite ciljeve ulaganja i profile rizika. Stoga bi mali ulagatelji trebali imati mogućnost odabira između investicijskih usluga koje uključuju investicijsko savjetovanje i izvršavanje naloga i usluga koje se sastoje samo od izvršavanja ili zaprimanja i prijenosa naloga klijenata, pri čemu odluke o ulaganju neovisno donose mali ulagatelji. Osim toga, za otvaranje ili vođenje štedno-investicijskog računa ne bi se smio zahtijevati minimalni iznos ulaganja, kako bi se svim malim ulagateljima omogućilo da ih koriste, bez obzira na njihovu razinu bogatstva.

(20) Nastojanja država članica i pružatelja financijskih usluga za racionalizaciju postupka za ulagatelje i pojednostavnjenje svih administrativnih i postupovnih aspekata štedno-financijskih računa ključna su za uspješan okvir. Države članice i financijski sektor stoga bi trebali osigurati da štedno-investicijski računi budu jednostavni, pouzdani i lako dostupni malim ulagateljima, među ostalim putem digitalnih sučelja prilagođenih korisnicima i kvalitetne službe za korisnike. Suradnja dionika iz financijskog sektora na uspostavi takvih digitalnih sučelja prilagođenih korisnicima može ulagateljima olakšati njihovo korištenje i smanjiti ukupne troškove za sektor. Iako su digitalna rješenja vrlo učinkovit način pristupa štedno-investicijskim računima, trebale bi za te račune, ako je to izvedivo, biti dostupne i opcije izvan interneta kako bi se osigurala uključivost i dostupnost za sve.

(21) Složenost poreznih obveza povezanih s dohotkom od ulaganja može odvratiti mnoge ljude od ulaganja na tržištima kapitala. Za plaćanje poreza na imovinu koja se drži na štedno-investicijskim računima građani bi trebali moći koristiti pristupačne, jednostavne i u najvećoj mogućoj mjeri automatizirane porezne sustave. Nacionalna porezna tijela stoga bi se pri naplati poreza i/ili pružanju informacija o ulaganjima koja se obavljaju putem štedno-investicijskih računa trebala osloniti na pružatelje tih računa kako bi se što više pojednostavnilo ispunjavanje poreznih obveza za vlasnike takvih računa. Radi promicanja prekograničnog tržišnog natjecanja među pružateljima štedno-investicijskih računa svaka država članica trebala bi pružateljima iz drugih država članica omogućiti da primjenjuju iste postupke za ispunjavanje poreznih obveza kao pružatelji s odobrenjem za rad na domaćem tržištu, uključujući, ovisno o slučaju, mogućnost da naplate i podmire relevantne poreze povezane sa štedno-investicijskim računom u ime svojih klijenata.

(22) Osiguravanje poreznih poticaja malim ulagateljima i pojednostavnjeni postupci za ispunjavanje poreznih obveza za ulaganja u okviru štedno-investicijskih računa mogu potaknuti korištenje tih računa i pokazalo se da su to ključna obilježja uspješnih okvira za takve račune u državama članicama i trećim zemljama. Države članice potiče se da osiguraju povoljniji porezni tretman za štedno-investicijske račune koji je barem ekvivalentan najpovoljnijem poreznom tretmanu predviđenom njihovim zakonodavstvom za dohodak od bilo koje kategorije imovine ili za investicijske proizvode ili račune. Ako države članice žele uvesti porezne poticaje za promicanje korištenja štedno-investicijskih računa, mogu razmotriti uvođenje poreznih odbitaka, poreznih izuzeća, odgode plaćanja poreza, jedinstvenih poreznih stopa ili kombinacije takvih mjera. Programi poreznih odbitaka mogu pomoći u poticanju početnog korištenja štedno-investicijskih računa. To može uključivati odbitak određenog iznosa od oporezivog dohotka pri otvaranju računa, npr. odbitak određenog iznosa od oporezivog dohotka u prvoj fiskalnoj godini otvaranja jednog ili više štedno-investicijskih računa. Program poreznih izuzeća mogao bi se sastojati od oslobođenja od poreza na dohodak od imovine koja se drži na štedno-investicijskom računu. Odgoda plaćanja poreza omogućila bi odgodu oporezivanja dok se imovina ne podigne sa štedno-investicijskog računa.

(23) Države članice posebno se potiče da pri osmišljavanju takvih poreznih poticaja vode računa o svrsi štedno-investicijskih računa, a to je olakšati malim ulagateljima ulaganje, te o glavnim načelima na kojima se temelji razborito i troškovno učinkovito korištenje poreznih poticaja u okviru pouzdanog i učinkovitog poreznog sustava. Iako se poreznim poticajima može potaknuti korištenje štedno-investicijskih računa te se njima može voditi računa i o povezanosti sa strateškim prioritetima EU-a, a da se pritom ne ograniči mogućnost držanja širokog i raznolikog spektra prihvatljivih financijskih instrumenata na štedno-financijskom računu, važno je osigurati pravedno oporezivanje, a ne omogućiti izbjegavanje plaćanja ili utaju poreza. Svi porezni poticaji uvedeni kako bi se potaknulo korištenje štedno-investicijskih računa trebaju biti dobro usmjereni te ih mali ulagatelji, pružatelji štedno-investicijskih računa i porezne uprave moraju moći lako razumjeti i primijeniti. Uzimajući u obzir cilj očuvanja otvorenog i uključivog unutarnjeg tržišta, države članice trebale bi osigurati i da su takvi poticaji u cijelosti usklađeni sa slobodnim kretanjem kapitala i drugim zahtjevima koji proizlaze iz zakonodavstva EU-a. Konkretno, takvim se mjerama ne bi smjelo diskriminirati pojedina poduzeća s poslovnim nastanom na jedinstvenom tržištu i trebale bi biti osmišljene tako da ne ometaju prekograničnu distribuciju i širenje investicijskih proizvoda u EU-u.

(24) Države članice mogle bi poduprijeti korištenje štedno-investicijskih računa neporeznim mjerama, uključujući novčane poticaje kao što su paušalne uplate izravno na te račune nakon njihova otvaranja ili kao dopuna sredstvima koja uloži vlasnik računa.

(25) Veće sudjelovanje malih ulagatelja najvjerojatnije bi potaknulo gospodarsku aktivnost, povećalo povrat ulaganja i poreznu osnovicu, čime bi se dugoročno mogli smanjiti troškovi poreznih ili drugih novčanih poticaja. Formalizacija ulaganja putem štedno-investicijskih računa povećala bi i sljedivost oporezivih događaja povezanih s ulaganjima, što bi potaknulo ispunjavanje obveza i smanjilo neplaćanje poreza na dohodak koji mali ulagatelji ostvare ulaganjima.

(26) Mjerama koje države članice uvedu na temelju ove preporuke ne dovode se u pitanje članci 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(27) Razvoj štedno-investicijskih računa odgovornost je država članica te je stoga važno uspostaviti odgovarajuće sustave praćenja kako bi se taj razvoj pratio. To praćenje, koje će se provoditi u okviru relevantnog postupka praćenja povezanog s unijom štednje i ulaganja i europskog semestra, trebalo bi uključivati razmjenu najboljih primjera iz prakse među državama članicama i praćenje razvoja i provedbe okvira za takve račune koje su uspostavile države članice i financijski sektor.

(28) Države članice trebale bi Komisiju obavijestiti o mjerama poduzetima radi postupanja u skladu s ovom Preporukom i o stvarnom korištenju štedno-investicijskih računa. Važno je redovito ocjenjivati jesu li porezni poticaji djelotvorni i imaju li pozitivan učinak na gospodarstvo EU-a. Te će mjere Komisiji omogućiti i da redovito prati okvire država članica za štedno-investicijske račune prilikom pomnog praćenja napretka u izgradnji unije štednje i ulaganja za potrebe preispitivanja unije štednje i ulaganja sredinom programskog razdoblja.

(29) Informiranje javnosti o štedno-investicijskim računima, njihovim funkcijama i dostupnosti ključno je za poticanje njihova korištenja. Uvođenje štedno-investicijskih računa trebale bi pratiti informativne kampanje u organizaciji država članica i financijskog sektora, koje mogu biti dio širih kampanja za financijsku i investicijsku pismenost. Te kampanje trebale bi se fokusirati i na poticanje štednje i ulaganja od rane dobi tako što će predstaviti dugoročne mogućnosti, ali i jasno upozoriti na rizike.

(30) Ovom se Preporukom uvažavaju postojeće inicijative na razini država članica za uvođenje oznake za europski štedni proizvod kojom bi se poduprlo financiranje europskog gospodarstva. Nadalje, cilj Preporuke nije omesti ili otežati primjenu postojećih uspješnih štedno-investicijskih računa koji su povećali sudjelovanje malih ulagatelja na tržištima kapitala i olakšali im stvaranje bogatstva.

(31) Ova se Preporuka donosi na temelju članka 292. UFEU-a. Relevantnost i učinak Preporuke u pogledu EGP-a moraju se utvrditi na temelju Sporazuma o EGP-u,

DONIJELA JE OVU PREPORUKU:

Članak 1.

Predmet

Ova se Preporuka odnosi na uspostavu okvira za štedno-investicijske račune u državama članicama radi poticanja većeg sudjelovanja malih ulagatelja na tržištima kapitala i na obilježja tih računa.

Članak 2.

Uvođenje štedno-investicijskih računa

1. Države članice trebale bi uspostaviti okvire za štedno-investicijske račune.

2. Države članice potiče se da okvire za štedno-investicijske račune osmisle tako da imaju obilježja navedena u ovoj Preporuci.

3. Ako njihovi postojeći okviri za štedno-investicijske račune već nisu usklađeni s ovom Preporukom, države članice potiče se da ih preispitaju vodeći računa o obilježjima navedenima u ovoj Preporuci.

4. Države članice trebale bi osigurati da se otvaranje štedno-investicijskog računa ili redovite uplate na taj račun ne uvjetuju minimalnim iznosom.

5. Države članice trebale bi ulagateljima omogućiti otvaranje više štedno-investicijskih računa i kod različitih pružatelja.

Članak 3.

Pružanje štedno-investicijskih računa

1. Države članice trebale bi osigurati da je svim pružateljima financijskih usluga koji u skladu sa zakonodavstvom EU-a imaju odobrenje za relevantne usluge koje namjeravaju pružati u vezi sa štedno-investicijskim računima, kao što su primanje i prijenos naloga, izvršavanje naloga u ime klijenata te pohrana i administriranje financijskih instrumenata, upravljanje portfeljem i investicijsko savjetovanje, dopušteno nuditi štedno-investicijske račune rezidentima na njihovu državnom području, neovisno o državi članici u kojoj je tim pružateljima financijskih usluga izdano odobrenje za rad.

2. Države članice trebale bi osigurati da pružatelji financijskih usluga kojima su odobrenje za rad izdala i nadziru ih nadležna tijela druge države članice i koje su ta tijela ovlastila za pružanje ili obavljanje financijskih usluga iz stavka 1. na njihovu državnom području pri ponudi tih usluga zajedno s uslugom štedno-investicijskih računa ne trebaju ispunjavati dodatne uvjete i da mogu nuditi štedno-investicijske račune pod istim uvjetima kao pružatelji s poslovnim nastanom na njihovu državnom području.

3. Osim ako je to izričito propisano zakonodavstvom EU-a, od vlasnika štedno-investicijskog računa ne bi se smjelo zahtijevati da pri ulaganju putem tog računa moraju primati financijsko savjetovanje.

4. Države članice trebale bi omogućiti prijenos pojedinačnih financijskih instrumenata ili cijelog portfelja s jednog pružatelja štedno-investicijskog računa na drugog, pod uvjetom da pružatelj štedno-investicijskog računa koji prima prenesene financijske instrumente može pružiti uslugu pohrane i administriranja tih instrumenata te da poštuje pravila o olakšavanju ispunjavanja poreznih obveza iz članka 7.

Članak 4.

Troškovi povezani sa štedno-investicijskim računima

1. Države članice trebale bi osigurati da mogući troškovi i naknade za otvaranje i vođenje štedno-investicijskog računa budu pravedni, razmjerni, transparentni i lako razumljivi.

2. Države članice trebale bi osigurati da troškovi prijenosa imovine na drugi štedno-investicijski račun u skladu s člankom 3. stavkom 4., bez obzira na to nudi li ga isti ili drugi pružatelj, budu ograničeni na administrativne troškove. Troškovi koji se naplaćuju trebali bi biti razmjerni i jasno navedeni u uvjetima štedno-investicijskog računa.

3. Države članice trebale bi osigurati da prijenos portfelja malog ulagatelja s jednog na drugog pružatelja štedno-investicijskog računa na domaćem ili prekograničnom tržištu ne stvara oporezivi događaj za porez na dohodak niti dovodi u pitanje postojeće porezne olakšice. Time se ne dovode u pitanje bilateralni porezni sporazumi ni prava država članica na oporezivanje u slučaju promjene porezne rezidentnosti malog ulagatelja.

Članak 5.

Opseg imovine na štedno-investicijskim računima

1. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve iz Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) (Direktiva o tržištima financijskih instrumenata II), a posebno zahtjeve koji se odnose na procjenu prikladnosti koju trebaju provesti investicijska društva, države članice trebale bi osigurati da štedno-investicijski računi omogućuju pristup barem sljedećim financijskim instrumentima: dionice i obveznice te dionice ili udjeli u UCITS-ima. Države članice mogu odlučiti proširiti područje primjene štedno-investicijskih računa na druge financijske instrumente pod uvjetom da su prikladni za male ulagatelje.

2. Države članice trebale bi iz područja primjene štedno-investicijskih računa isključiti visokorizične i složene financijske instrumente, kao što su visokorizične i složene izvedenice, i kriptoimovinu osim one koja se smatra financijskim instrumentom koji se može držati na štedno-investicijskom računu.

3. Države članice trebale bi poticati pružatelje da ponude što je moguće raznolikije mogućnosti za prihvatljiva ulaganja dostupna na tržištu kako bi mali ulagatelji mogli diversificirati svoje portfelje prema kategorijama imovine, zemljopisnim područjima, izdavateljima, upraviteljima imovine, proizvođačima financijskih instrumenata i profilima rizičnosti. Države članice posebno bi trebale poticati pružatelje da uključe mogućnosti ulaganja koje malim ulagateljima omogućuju da ulaganja usmjere na gospodarstvo EU-a kako bi pridonijeli strateškim prioritetima EU-a, uključujući digitalnu, zelenu i socijalnu tranziciju, te jačanju sigurnosti i obrane EU-a.

Članak 6.

Jednostavnost i transparentnost štedno-investicijskih računa

Države članice trebale bi osigurati da štedno-investicijski računi budu jednostavni, pouzdani, sigurni i lako dostupni malim ulagateljima, kako na internetu tako i izvan njega. Načela jednostavnosti, pouzdanosti, sigurnosti i dostupnosti trebala bi se primjenjivati dosljedno na svim korisničkim sučeljima.

Članak 7.

Lakše ispunjavanje poreznih obveza

1. Države članice trebale bi osigurati da malim ulagateljima i pružateljima financijskih usluga koji namjeravaju nuditi štedno-investicijske račune budu lako dostupne i razumljive opsežne informacije o poreznom tretmanu imovine koja se drži na takvim računima.

([1]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

2. Države članice trebale bi vlasnicima štedno-investicijskih računa osigurati jednostavne postupke za ispunjavanje poreznih obveza koje se odnose na oporezivi dohodak ostvaren imovinom koja se drži na jednom ili više takvih računa, i to uspostavom okvira koji pružateljima takvih računa omogućuje da nude usluge koje obuhvaćaju:

(a) naplatu poreza u ime vlasnika štedno-investicijskog računa; i/ili

(b) dijeljenje svih relevantnih podataka s poreznim tijelom države članice porezne rezidentnosti vlasnika štedno-investicijskog računa kako bi se oni mogli upotrijebiti za prethodno ispunjavanje porezne prijave dotičnog vlasnika računa.

3. Države članice trebale bi pružateljima štedno-investicijskih računa koji su dobili odobrenje za rad i koji su pod nadzorom u bilo kojoj drugoj državi članici dopustiti da pružaju usluge iz stavka 2. bilo kojem malom ulagatelju u vezi s okvirom za štedno-investicijske račune u njihovoj jurisdikciji pod istim uvjetima kao pružatelji usluge s poslovnim nastanom na njihovu državnom području.

Članak 8.

Povoljniji porezni tretman

1. Kako bi se potaknulo korištenje štedno-investicijskih računa, državama članicama preporučuje se da uvedu porezne poticaje i osiguraju da štedno-investicijski računi i imovina koja se drži na njima uživaju barem najpovoljniji porezni tretman koji se primjenjuje na dohodak ostvaren bilo kojom kategorijom imovine ili na investicijske proizvode ili račune.

2. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, države članice mogu razmotriti poticanje štedno-investicijskih računa mjerama kao što su, među ostalim:

(a) odbici od porezne osnovice, uključujući mogućnost odbitka iznosa uloženog putem štedno-investicijskog računa od oporezivog dohotka;

(b) porezna izuzeća, uključujući oslobođenje od poreza na oporezivi dohodak ostvaren imovinom koja se drži na štedno-investicijskom računu;

(c) odgode plaćanja poreza, uključujući odgodu oporezivanja dohotka ostvarenog putem štedno-investicijskog računa do njezina podizanja s računa; ili

(d) primjenu jedinstvene porezne stope na dohodak ostvaren imovinom koja se drži na štedno-investicijskom računu ili na vrijednost te imovine.

Članak 9.

Provedba i izvještavanje

1. Države članice potiče se da redovito ocjenjuju djelotvornost mjera poduzetih za provedbu ove Preporuke u povećanju bogatstva i potpori financiranju europskog gospodarstva. Poziva ih se da prate korištenje računa, uloženu imovinu i učinak eventualnih poreznih poticaja na proračun kako bi se procijenila njihova djelotvornost.

2. Kako bi se ubrzalo stvaranje jedinstvenog tržišta za štedno-investicijske račune te promicali i bolje uskladili pristupi koji su se u praksi pokazali najboljima, države članice potiče se da razmjenjuju najbolje primjere iz prakse u pogledu osmišljavanja štedno-investicijskih računa, uključujući oporezivanje dohotka od štednje i ulaganja, kako bi u najvećoj mogućoj mjeri uskladile nacionalne kriterije za odobravanje poreznih poticaja i olakšale prenosivost takvih računa ili proizvoda među državama članicama, primjerice uvođenjem mjera za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja.

3. Države članice trebale bi redovito izvještavati o mjerama poduzetima za provedbu ove Preporuke u okviru postupaka praćenja povezanih s unijom štednje i ulaganja i u kontekstu preispitivanja Strategije za uniju štednje i ulaganja sredinom programskog razdoblja, koje će biti objavljeno 2027.

4. Komisija će provedbu ove Preporuke pratiti i u okviru postupka europskog semestra.

Članak 10.

Informiranje javnosti

Države članice trebale bi provoditi kampanje za informiranje javnosti o koristima i rizicima ulaganja i o korištenju štedno-investicijskih računa. Te kampanje mogu biti povezane sa širim inicijativama za financijsku pismenost ili biti njihov sastavni dio.

Članak 11.

Adresati

Ova je Preporuka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. rujna 2025.

Za Komisiju
Maria Luís ALBUQUERQUE
Članica Komisije